

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

2. Ο Κανόνας της διαγωγής (2. Vinaya Piṭaka)

3. Το μεγάλο κεφάλαιο (3. Mahāvaggapāḷi)

5. Η ενότητα για το δέρμα (5. Cammakkhandhako)

[Kd 5, PTS 1.179-1.198]

PaliVerse

3. Το μεγάλο κεφάλαιο

5. Η ενότητα για το δέρμα

147. Η υπόθεση του Σόνα Κολιβίσα

242. Εκείνη την περίοδο ο Βούδας, ο Ευλογημένος, διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Εκείνη την περίοδο ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα ασκούσε κυρίαρχη εξουσία και βασιλεία σε ογδόντα χιλιάδες χωριά. Εκείνη την περίοδο στην Τσαμπά υπήρχε κάποιος ονόματι Σόνα Κολιβίσα, γιος εμπόρου, λεπτοφυής. Στα πέλματα των ποδιών του είχαν φυτρώσει τρίχες. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, αφού συγκέντρωσε εκείνες τις ογδόντα χιλιάδες χωρικούς, έστειλε έναν αγγελιαφόρο κοντά στον Σόνα Κολιβίσα για κάποια υπόθεση - «Ας έρθει ο Σόνα, επιθυμώ την άφιξη του Σόνα». Τότε οι γονείς του Σόνα Κολιβίσα είπαν στον Σόνα Κολιβίσα: «Ο βασιλιάς, αγαπητέ Σόνα, επιθυμεί να δει τα πόδια σου. Μην, αγαπητέ Σόνα, απλώσεις τα πόδια σου προς την κατεύθυνση που είναι ο βασιλιάς. Κάθισε με διασταυρωμένα πόδια μπροστά στον βασιλιά. Ενώ κάθесαι, ο βασιλιάς θα δει τα πόδια σου». Τότε έφεραν τον Σόνα Κολιβίσα με φορείο. Τότε ο Σόνα Κολιβίσα πήγε εκεί όπου ήταν ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα και κάθισε με διασταυρωμένα πόδια μπροστά στον βασιλιά. Ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα είδε τις τρίχες που είχαν φυτρώσει στα πέλματα των ποδιών του Σόνα Κολιβίσα. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, αφού καθοδήγησε εκείνες τις ογδόντα χιλιάδες χωρικούς σε θέματα σχετικά με την παρούσα ζωή, τους αποχαιρέτησε - «Εσείς, αγαπητοί, έχετε καθοδηγηθεί από εμένα σε θέματα σχετικά με την παρούσα ζωή· πηγαίνετε, αποδώστε ευλάβεια σε εκείνον τον Ευλογημένο· εκείνος ο Ευλογημένος θα μας καθοδηγήσει σε θέματα που αφορούν τη μελλοντική ζωή».

Τότε εκείνες οι ογδόντα χιλιάδες χωρικοί πήγαν εκεί όπου ήταν το όρος Γκιτζτζακούτα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Σαγκάτα ήταν ο συνοδός του Ευλογημένου. Τότε εκείνες οι ογδόντα χιλιάδες χωρικοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Σαγκάτα· αφού πλησίασαν, είπαν στον σεβάσμιο Σαγκάτα: «Αυτές οι ογδόντα χιλιάδες χωρικοί, σεβάσμιε κύριε, έχουν έρθει εδώ για να δουν τον Ευλογημένο· καλώς, σεβάσμιε κύριε, να λάβουμε την ευκαιρία να δούμε τον Ευλογημένο». «Τότε λοιπόν εσείς, σεβάσμιοι, μείνετε εδώ για λίγο, μέχρι να ενημερώσω τον Ευλογημένο». Τότε ο σεβάσμιος Σαγκάτα, ενώ εκείνες οι ογδόντα χιλιάδες χωρικοί κοιτούσαν, αφού βυθίστηκε στη σκάλα και αναδύθηκε μπροστά στον Ευλογημένο, είπε στον Ευλογημένο: «Αυτές οι ογδόντα χιλιάδες χωρικοί, σεβάσμιε κύριε, έχουν έρθει εδώ για να δουν τον Ευλογημένο· όποτε τώρα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα». «Τότε λοιπόν εσύ, Σαγκάτα, ετοίμασε ένα κάθισμα στη σκιά του μοναστηριού». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο σεβάσμιος Σαγκάτα στον Ευλογημένο, παίρνοντας μια καρέκλα, αφού βυθίστηκε μπροστά στον Ευλογημένο και αναδύθηκε στη σκάλα ενώ εκείνες οι ογδόντα χιλιάδες χωρικοί κοιτούσαν, ετοίμασε ένα κάθισμα στη σκιά του μοναστηριού. Τότε ο Ευλογημένος, αφού βγήκε από τη διαμονή, κάθισε στο

προετοιμασμένο κάθισμα στη σκιά του μοναστηριού. Τότε εκείνες οι ογδόντα χιλιάδες χωρικοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Τότε εκείνες οι ογδόντα χιλιάδες χωρικοί έδιναν προσοχή μόνο στον σεβάσμιο Σαγκάτα, όχι τόσο στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου εκείνων των ογδόντα χιλιάδων χωρικών, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Σαγκάτα: «Τότε λοιπόν εσύ, Σαγκάτα, δείξε ακόμη περισσότερο ένα θαύμα υπερφυσικής δύναμης, ένα υπερανθρώπινο επίτευγμα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο σεβάσμιος Σαγκάτα στον Ευλογημένο, ανέβηκε στον αέρα και στον ουρανό, στο μεσουράνημα, και περπατούσε και στεκόταν και καθόταν και ξάπλωνε και έβγαζε καπνό και φλεγόταν και εξαφανιζόταν. Τότε ο σεβάσμιος Σαγκάτα, αφού έδειξε στον ουρανό, στο μεσουράνημα, πολλών ειδών θαύμα υπερφυσικής δύναμης, υπερανθρώπινο επίτευγμα, έπεσε με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου και είπε στον Ευλογημένο: «Ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε· είμαι μαθητής του. Ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε· είμαι μαθητής του». Τότε εκείνες οι ογδόντα χιλιάδες χωρικοί είπαν: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Ακόμη και ένας μαθητής θα έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη, τόσο μεγάλη επιρροή· αχ, πράγματι, τι θα είναι ο Διδάσκαλος!» και έδιναν προσοχή μόνο στον Ευλογημένο, όχι τόσο στον σεβάσμιο Σαγκάτα.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου εκείνων των ογδόντα χιλιάδων χωρικών, έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών, και το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι είχαν εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες - τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Όπως ακριβώς ένα καθαρό ύφασμα, απαλλαγμένο από κηλίδες, θα δεχόταν τέλεια τη βαφή· ακριβώς έτσι, σε εκείνες τις ογδόντα χιλιάδες χωρικών, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης». Αυτοί, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενοι από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπαν στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε, θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε. Όπως, Σεβάσμιε Κύριε, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι - 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα', έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους. Εμείς, σεβάσμιε κύριε, καταφεύγουμε στον Ευλογημένο ως καταφύγιο. Και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας μας θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκούς ακολούθους που έχουν καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

Η αναχώρηση του Σόνα

243. Τότε στον Σόνα Κολιβίσα ήρθε αυτή η σκέψη: «Με όποιον τρόπο γνωρίζω τη Διδασκαλία που έχει διδάξει ο Ευλογημένος, δεν είναι εύκολο για κάποιον που ζει εντός οικίας να ακολουθήσει την άγια ζωή απόλυτα ολοκληρωμένη, απόλυτα αγνή, γυαλισμένη σαν κοχύλι. Γιατί να μην ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου, να ντυθώ με ώχρινα ρούχα και να αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή;» Τότε εκείνες οι ογδόντα χιλιάδες χωρικοί, αφού χάρηκαν και ευχαρίστησαν για τα λόγια του Ευλογημένου, σηκώθηκαν από τις θέσεις τους, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και έφυγαν. Τότε ο Σόνα Κολιβίσα, λίγο μετά την αναχώρηση εκείνων των ογδόντα χιλιάδων χωρικών, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Σόνα Κολιβίσα είπε στον Ευλογημένο: «Με όποιον τρόπο, σεβάσμιε κύριε, γνωρίζω τη Διδασκαλία που έχει διδάξει ο Ευλογημένος, δεν είναι εύκολο για κάποιον που ζει εντός οικίας να ακολουθήσει την άγια ζωή απόλυτα ολοκληρωμένη, απόλυτα αγνή, γυαλισμένη σαν κοχύλι. Επιθυμώ, σεβάσμιε κύριε, αφού ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου και ντυθώ με ώχρινα ρούχα, να αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Ας μου δώσει ο Ευλογημένος την αναχώρηση, σεβάσμιε κύριε». Ο Σόνα Κολιβίσα έλαβε την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, έλαβε την πλήρη χειροτονία. Και ο σεβάσμιος Σόνα, λίγο μετά την πλήρη χειροτονία, διέμενε στο Ψυχρό Δάσος. Τα πόδια του σχίστηκαν καθώς περπατούσε στο μονοπάτι περιπάτου, καταβάλλοντας υπερβολική ενεργητικότητα. Το μονοπάτι περιπάτου ήταν καλυμμένο με αίμα, σαν σφαγείο βοδιών. Τότε στον σεβάσμιο Σόνα, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στον νου: «Όποιοι μαθητές του Ευλογημένου διαμένουν καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, εγώ είμαι ένας από αυτούς. Και όμως, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνείδησή μου δεν απελευθερώνεται από τις νοητικές διαφθορές. Υπάρχουν όμως πλούτη στην οικογένειά μου· είναι δυνατόν να απολαύσω τα πλούτη και να κάνω αξιέπαινες πράξεις. Γιατί να μην επιστρέψω σε κατώτερη ζωή και να απολαύσω τα πλούτη και να κάνω αξιέπαινες πράξεις;» Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του σεβάσμιου Σόνα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το όρος Γκιτζτζακούτα και εμφανίστηκε στο Ψυχρό Δάσος. Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος για επίσκεψη καταλυμάτων μαζί με πολλούς μοναχούς, πήγε εκεί όπου ήταν το μονοπάτι περιπάτου του σεβάσμιου Σόνα. Ο Ευλογημένος είδε το μονοπάτι περιπάτου του σεβάσμιου Σόνα καλυμμένο με αίμα· αφού το είδε, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Ποιανού άραγε είναι αυτό το μονοπάτι περιπάτου, μοναχοί, καλυμμένο με αίμα, σαν σφαγείο βοδιών;» «Του σεβάσμιου Σόνα, σεβάσμιε κύριε, τα πόδια σχίστηκαν καθώς περπατούσε στο μονοπάτι περιπάτου, καταβάλλοντας υπερβολική ενεργητικότητα. Αυτό το μονοπάτι περιπάτου του είναι καλυμμένο με αίμα, σαν σφαγείο βοδιών».

Τότε ο Ευλογημένος πήγε εκεί όπου ήταν το μοναστήρι του σεβάσμιου Σόνα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Και ο σεβάσμιος Σόνα, αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Σόνα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Δεν εγέρθηκε σε σένα, Σόνα, που είχες μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήσουν σε απομόνωση, αυτός ο αναλογισμός στον νου: 'Όποιοι μαθητές του Ευλογημένου διαμένουν καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, εγώ είμαι ένας από αυτούς. Και όμως, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνείδησή μου δεν

απελευθερώνεται από τις νοητικές διαφθορές. Υπάρχουν όμως πλούτη στην οικογένειά μου· είναι δυνατόν να απολαύσω τα πλούτη και να κάνω αξιέπαινες πράξεις. Γιατί να μην επιστρέψω σε κατώτερη ζωή και να απολαύσω τα πλούτη και να κάνω αξιέπαινες πράξεις';» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Τι νομίζεις, Σόνα, ήσουν επιδέξιος προηγουμένως, όταν ήσουν οικογενειάρχης, στον ήχο των χορδών της βίνας;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Τι νομίζεις, Σόνα, όταν οι χορδές της βίνας σου ήταν υπερβολικά τεντωμένες, άραγε η βίνα σου εκείνη την περίοδο ήταν εύηχη ή εύχρηστη;» «Όχι, σεβάσμιε κύριε». «Τι νομίζεις, Σόνα, όταν οι χορδές της βίνας σου ήταν υπερβολικά χαλαρές, άραγε η βίνα σου εκείνη την περίοδο ήταν εύηχη ή εύχρηστη;» «Όχι, σεβάσμιε κύριε». «Τι νομίζεις, Σόνα, όταν οι χορδές της βίνας σου δεν ήταν υπερβολικά τεντωμένες ούτε υπερβολικά χαλαρές, αλλά εδραιωμένες σε ίση τάση, άραγε η βίνα σου εκείνη την περίοδο ήταν εύηχη ή εύχρηστη;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς έτσι, Σόνα, η υπερβολική ενεργητικότητα οδηγεί σε ανησυχία, η υπερβολικά χαλαρή ενεργητικότητα οδηγεί σε οκνηρία. Γι' αυτό εσύ, Σόνα, καθόρισε την ισορροπία της ενεργητικότητας, διείσδυσε στην ισορροπία των ικανοτήτων, και σε αυτό πιάσε το σημάδι». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Σόνα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος, αφού νουθέτησε τον σεβάσμιο Σόνα με αυτή τη νουθεσία - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το Ψυχρό Δάσος μπροστά στον σεβάσμιο Σόνα και εμφανίστηκε στο όρος Γκιτζτζακούτα. Τότε ο σεβάσμιος Σόνα αργότερα καθόρισε την ισορροπία της ενεργητικότητας, διείσδυσε στην ισορροπία των ικανοτήτων και συνέλαβε το σημάδι εκεί. Τότε ο σεβάσμιος Σόνα, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή - αυτό το ανυπέρβλητο, τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Κατανόησε πλήρως: «Η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και ο σεβάσμιος Σόνα έγινε ένας από τους Αξιους.

244. Τότε στον σεβάσμιο Σόνα που είχε επιτύχει την Αξιότητα ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μη διακηρύξω την τελική απελευθερωτική γνώση κοντά στον Ευλογημένο». Τότε ο σεβάσμιος Σόνα πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σόνα είπε στον Ευλογημένο: «Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός που είναι Άγιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης, αυτός είναι αφοσιωμένος σε έξι καταστάσεις - είναι αφοσιωμένος στην απάρνηση, είναι αφοσιωμένος στην αποστασιοποίηση, είναι αφοσιωμένος στη μη-κακοβουλία, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της προσκόλλησης, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της επιθυμίας, είναι αφοσιωμένος στη μη-σύγχυση.

«Μπορεί όμως, σεβάσμιε κύριε, κάποιος σεβάσμιος εδώ να σκεφτεί έτσι: 'Σίγουρα αυτός ο σεβάσμιος είναι αφοσιωμένος στην απάρνηση βασιζόμενος μόνο σε απλή πίστη'. Όμως αυτό, σεβάσμιε κύριε, δεν πρέπει να θεωρηθεί έτσι. Ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει

την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, μη θεωρώντας κάτι που πρέπει να γίνει για τον εαυτό του ή συσσώρευση αυτού που έγινε, λόγω της εξάλειψης του πάθους, επειδή είναι χωρίς πάθος, είναι αφοσιωμένος στην απάρνηση· λόγω της εξάλειψης του μίσους, επειδή είναι χωρίς μίσος, είναι αφοσιωμένος στην απάρνηση· λόγω της εξάλειψης της αυταπάτης, επειδή είναι χωρίς αυταπάτη, είναι αφοσιωμένος στην απάρνηση.

«Μπορεί όμως, σεβάσμιε κύριε, κάποιος σεβάσμιος εδώ να σκεφτεί έτσι: 'Σίγουρα αυτός ο σεβάσμιος είναι αφοσιωμένος στην αποστασιοποίηση επιθυμώντας υλικό κέρδος, τιμή και φήμη'. Όμως αυτό, σεβάσμιε κύριε, δεν πρέπει να θεωρηθεί έτσι. Ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, μη θεωρώντας κάτι που πρέπει να γίνει για τον εαυτό του ή συσσώρευση αυτού που έγινε, λόγω της εξάλειψης του πάθους, επειδή είναι χωρίς πάθος, είναι αφοσιωμένος στην αποστασιοποίηση· λόγω της εξάλειψης του μίσους, επειδή είναι χωρίς μίσος, είναι αφοσιωμένος στην αποστασιοποίηση· λόγω της εξάλειψης της αυταπάτης, επειδή είναι χωρίς αυταπάτη, είναι αφοσιωμένος στην αποστασιοποίηση.

«Μπορεί όμως, σεβάσμιε κύριε, κάποιος σεβάσμιος εδώ να σκεφτεί έτσι: 'Σίγουρα αυτός ο σεβάσμιος είναι αφοσιωμένος στη μη-κακοβουλία επιστρέφοντας στην αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες ως ουσιώδη'. Όμως αυτό, σεβάσμιε κύριε, δεν πρέπει να θεωρηθεί έτσι. Ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, μη θεωρώντας κάτι που πρέπει να γίνει για τον εαυτό του ή συσσώρευση αυτού που έγινε, λόγω της εξάλειψης του πάθους, επειδή είναι χωρίς πάθος, είναι αφοσιωμένος στη μη-κακοβουλία· λόγω της εξάλειψης του μίσους, επειδή είναι χωρίς μίσος, είναι αφοσιωμένος στη μη-κακοβουλία· λόγω της εξάλειψης της αυταπάτης, επειδή είναι χωρίς αυταπάτη, είναι αφοσιωμένος στη μη-κακοβουλία.

«Λόγω της εξάλειψης του πάθους, επειδή είναι χωρίς πάθος, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της προσκόλλησης· λόγω της εξάλειψης του μίσους, επειδή είναι χωρίς μίσος, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της προσκόλλησης· λόγω της εξάλειψης της αυταπάτης, επειδή είναι χωρίς αυταπάτη, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της προσκόλλησης.

«Λόγω της εξάλειψης του πάθους, επειδή είναι χωρίς πάθος, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της επιθυμίας· λόγω της εξάλειψης του μίσους, επειδή είναι χωρίς μίσος, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της επιθυμίας· λόγω της εξάλειψης της αυταπάτης, επειδή είναι χωρίς αυταπάτη, είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της επιθυμίας.

«Λόγω της εξάλειψης του πάθους, επειδή είναι χωρίς πάθος, είναι αφοσιωμένος στη μη-σύγχυση· λόγω της εξάλειψης του μίσους, επειδή είναι χωρίς μίσος, είναι αφοσιωμένος στη μη-σύγχυση· λόγω της εξάλειψης της αυταπάτης, επειδή είναι χωρίς αυταπάτη, είναι αφοσιωμένος στη μη-σύγχυση.

«Για έναν μοναχό με έτσι σωστά απελευθερωμένη συνείδηση, σεβάσμιε κύριε, ακόμη κι αν έντονες υλικές μορφές αντιληπτές με το μάτι έρχονται στο πεδίο αίσθησης του ματιού, δεν κατακλύζουν τη συνείδησή του. Η συνείδησή του παραμένει αμιγής, σταθερή, έχοντας φτάσει στην αδιαταραξία, και παρατηρεί την παρακμή της. Ακόμη

κι αν έντονοι ήχοι αντιληπτοί από το αυτί... κ.λπ... Οσμές αντιληπτές από τη μύτη... Γεύσεις αντιληπτές από τη γλώσσα... απτά αντικείμενα αντιληπτά από το σώμα... νοητικά φαινόμενα αντιληπτά από τον νου έρχονται στο πεδίο αίσθησης του νου, δεν κατακλύζουν τη συνείδησή του· η συνείδησή του παραμένει αμιγής, σταθερή, έχοντας φτάσει στην αδιαταραξία, και παρατηρεί την παρακμή της. Όπως, σεβάσμιε κύριε, ένα πέτρινο βουνό χωρίς ρωγμές, χωρίς κοιλότητες, ένα συμπαγές σύνολο, ακόμη κι αν από την ανατολική κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο, δεν θα το έκανε να τρέμει, δεν θα το έκανε να σείεται, δεν θα το έκανε να ταραάζεται· ακόμη κι αν από τη δυτική κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο... κ.λπ... αν από τη βόρεια κατεύθυνση... κ.λπ... ακόμη κι αν από τη νότια κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο, δεν θα το έκανε να τρέμει, δεν θα το έκανε να σείεται, δεν θα το έκανε να ταραάζεται· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, για έναν μοναχό με έτσι σωστά απελευθερωμένη συνείδηση, ακόμη κι αν έντονες υλικές μορφές αντιληπτές με το μάτι έρχονται στο πεδίο αίσθησης του ματιού, δεν κατακλύζουν τη συνείδησή του· η συνείδησή του παραμένει αμιγής, σταθερή, έχοντας φτάσει στην αδιαταραξία, και παρατηρεί την παρακμή της. Ακόμη κι αν έντονοι ήχοι αντιληπτοί από το αυτί... κ.λπ... Οσμές αντιληπτές από τη μύτη... Γεύσεις αντιληπτές από τη γλώσσα... απτά αντικείμενα αντιληπτά από το σώμα... νοητικά φαινόμενα αντιληπτά από τον νου έρχονται στο πεδίο αίσθησης του νου, δεν κατακλύζουν τη συνείδησή του· η συνείδησή του παραμένει αμιγής, σταθερή, έχοντας φτάσει στην αδιαταραξία, και παρατηρεί την παρακμή της».

Σε αυτόν που είναι αφοσιωμένος στην απάρνηση, και στην αποστασιοποίηση του νου·

αφοσιωμένος στη μη-κακοβουλία, και στην εξάλειψη της προσκόλλησης.

Σε αυτόν που είναι αφοσιωμένος στην εξάλειψη της επιθυμίας, και στη μη-σύγχυση του νου·

έχοντας δει την έγερση των αισθητηριακών βάσεων, η συνείδηση ορθά απελευθερώνεται.

Σε αυτόν τον ορθά απελευθερωμένο, τον μοναχό με γαλήνια συνείδηση· δεν υπάρχει συσσώρευση αυτού που έγινε, τίποτα που πρέπει να γίνει δεν υπάρχει.

Όπως ένας βράχος συμπαγής, δεν ταρασσεται από τον άνεμο· έτσι υλικές μορφές, γεύσεις, ήχοι, οσμές και επαφές, όλα μαζί.

Επιθυμητά φαινόμενα και ανεπιθύμητα, δεν ταρασσουν τον ακλόνητο· η συνείδηση σταθερή, ελεύθερη, και παρατηρεί την παρακμή της».

Τέλος της υπόθεσης του Σόνα Κολιβίσα.

148. Η απόρριψη σανδαλιών διπλής σόλας και τα λοιπά

245. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Έτσι λοιπόν, μοναχοί, οι γιοι καλών οικογενειών διακηρύσσουν την τελική απελευθερωτική γνώση· και το νόημα ειπώθηκε, και ο εαυτός δεν προβλήθηκε. Και όμως εδώ κάποιοι ανόητοι άνθρωποι, σαν να γελούν θα έλεγα, διακηρύσσουν την τελική απελευθερωτική γνώση· αυτοί αργότερα περιέρχονται σε δυσφορία». Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον

σεβάσμιο Σόνα: «Εσύ, Σόνα, είσαι λεπτοφυής. Σου επιτρέπω, Σόνα, σανδάλια μονής σόλας». «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, αφού εγκατέλειψα ογδόντα κάρα φορτωμένα με χρυσάφι, αναχώρησα από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, και επτά στρατιωτικές μονάδες ελεφάντων. Αν εγώ, σεβάσμιε κύριε, χρησιμοποιήσω σανδάλια μονής σόλας, θα υπάρξουν αυτοί που θα λένε για μένα: 'Ο Σόνα Κολιβίσα, αφού εγκατέλειψε ογδόντα κάρα φορτωμένα με χρυσάφι, αναχώρησε από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, και επτά στρατιωτικές μονάδες ελεφάντων. Τώρα αυτός είναι προσκολλημένος σε σανδάλια μονής σόλας'. Αν ο Ευλογημένος επιτρέψει στην κοινότητα μοναχών, κι εγώ θα χρησιμοποιήσω· αν ο Ευλογημένος δεν επιτρέψει στην κοινότητα μοναχών, κι εγώ δεν θα χρησιμοποιήσω». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, σανδάλια μονής σόλας. Δεν πρέπει, μοναχοί, να φοριούνται σανδάλια διπλής σόλας. Δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με τριπλή σόλα. Δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με πολλαπλές σόλες. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της απόρριψης σανδαλιών διπλής σόλας και τα λοιπά.

149. Η απόρριψη των εξ ολοκλήρου μπλε και τα λοιπά

246. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι φορούσαν ολογάλαζα σανδάλια... κ.λπ... φορούσαν ολοκίτρινα σανδάλια... φορούσαν ολοκόκκινα σανδάλια... φορούσαν ολόχρωμα με ριζάρι σανδάλια... φορούσαν ολόμαυρα σανδάλια... φορούσαν ολοβαμμένα με έντονο κόκκινο σανδάλια... φορούσαν ολοβαμμένα με κιτρινοκόκκινο σανδάλια. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Όπως οι οικοδεσπότες που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να φοριούνται ολογάλαζα σανδάλια... κ.λπ... δεν πρέπει να φοριούνται ολοκίτρινα σανδάλια, δεν πρέπει να φοριούνται ολοκόκκινα σανδάλια, δεν πρέπει να φοριούνται ολόχρωμα με ριζάρι σανδάλια, δεν πρέπει να φοριούνται ολόμαυρα σανδάλια, δεν πρέπει να φοριούνται ολοβαμμένα με έντονο κόκκινο σανδάλια, δεν πρέπει να φοριούνται ολοβαμμένα με κιτρινοκόκκινο σανδάλια. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι φορούσαν σανδάλια με γαλάζια λουριά, φορούσαν σανδάλια με κίτρινα λουριά, φορούσαν σανδάλια με κόκκινα λουριά, φορούσαν σανδάλια με λουριά χρώματος ριζαριού, φορούσαν σανδάλια με μαύρα λουριά, φορούσαν σανδάλια με λουριά βαμμένα έντονο κόκκινο, φορούσαν σανδάλια με λουριά βαμμένα κιτρινοκόκκινο. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Όπως οι οικοδεσπότες που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να φοριούνται σανδάλια με γαλάζια λουριά... κ.λπ... δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με κίτρινα λουριά, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με κόκκινα λουριά, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με λουριά χρώματος ριζαριού, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με μαύρα λουριά, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με λουριά βαμμένα έντονο κόκκινο, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με λουριά βαμμένα κιτρινοκόκκινο. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι φορούσαν σανδάλια με κάλυμμα φτέρνας... κ.λπ... φορούσαν σανδάλια με καλυμμένα δάχτυλα, φορούσαν σανδάλια που τυλίγουν το πόδι, φορούσαν σανδάλια γεμισμένα με βαμβάκι, φορούσαν σανδάλια με σχέδιο φτερών πέρδικας, φορούσαν σανδάλια με λουριά σε σχήμα κέρατου κριαριού, φορούσαν σανδάλια με λουριά σε σχήμα κέρατου κατσίκας, φορούσαν σανδάλια με σχέδιο ουράς σκορπιού, φορούσαν σανδάλια ραμμένα με φτερά παγωνιού, φορούσαν διακοσμημένα σανδάλια. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Όπως οι οικοδεσπότες που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να φοριούνται σανδάλια με κάλυμμα φτέρνας... κ.λπ... δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με καλυμμένα δάχτυλα, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια που τυλίγουν το πόδι, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια γεμισμένα με βαμβάκι, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με σχέδιο φτερών πέρδικας, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με λουριά σε σχήμα κέρατου κριαριού, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με λουριά σε σχήμα κέρατου κατσίκας, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με σχέδιο ουράς σκορπιού, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια ραμμένα με φτερά παγωνιού, δεν πρέπει να φοριούνται διακοσμημένα σανδάλια. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι φορούσαν σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα λιονταριού... κ.λπ... φορούσαν σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα τίγρης, φορούσαν σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα λεοπάρδαλης, φορούσαν σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα αντιλόπης, φορούσαν σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα βίδρας, φορούσαν σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα γάτας, φορούσαν σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα σκίουρου, φορούσαν σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα κουκουβάγιας. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Όπως οι οικοδεσπότες που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να φοριούνται σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα λιονταριού... κ.λπ... δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα τίγρης, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα λεοπάρδαλης, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα αντιλόπης, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα βίδρας, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα γάτας, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα σκίουρου, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια με περίγραμμα από δέρμα κουκουβάγιας. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της απόρριψης των εξ ολοκλήρου μπλε και τα λοιπά.

150. Η επιτροπή των πεταμένων σανδαλιών με πολλαπλές σόλες

247. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή, με κάποιον μοναχό ως συνοδό μοναχό. Τότε εκείνος ο μοναχός κουτσαίνοντας ακολούθησε τον Ευλογημένο από κοντά. Κάποιος λαϊκός ακόλουθος, αφού φόρεσε σανδάλια με πολλαπλές σόλες, είδε τον Ευλογημένο να έρχεται από μακριά· αφού τον είδε, αφού φόρεσε τα σανδάλια, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και πλησίασε εκεί όπου ήταν εκείνος ο μοναχός· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό σε εκείνον τον μοναχό και είπε: «Γιατί, σεβάσμιε κύριε,

κουτσαίνει ο κύριος;» «Τα πόδια μου, φίλε, έχουν σκάσει». «Λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, τα σανδάλια». «Αρκετά, φίλε, τα σανδάλια με πολλαπλές σόλες έχουν απαγορευθεί από τον Ευλογημένο». «Πάρε αυτά τα σανδάλια, μοναχέ». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, πεταμένα σανδάλια με πολλαπλές σόλες. Δεν πρέπει, μοναχοί, να φοριούνται νέα σανδάλια με πολλαπλές σόλες. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της επιτροπής των πεταμένων σανδαλιών με πολλαπλές σόλες.

151. Η απόρριψη των σανδαλιών εντός μοναστηρίου

248. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος περπατούσε στο ύπαιθρο χωρίς σανδάλια. «Ο Διδάσκαλος περπατά χωρίς σανδάλια», και οι πρεσβύτεροι μοναχοί περπατούσαν χωρίς σανδάλια. Οι μοναχοί της ομάδας των έξι, ενώ ο Διδάσκαλος περπατούσε χωρίς σανδάλια και ενώ οι πρεσβύτεροι μοναχοί περπατούσαν χωρίς σανδάλια, περπατούσαν φορώντας σανδάλια. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι μοναχοί της ομάδας των έξι, ενώ ο Διδάσκαλος περπατά χωρίς σανδάλια και ενώ οι πρεσβύτεροι μοναχοί περπατούν χωρίς σανδάλια, θα περπατούν φορώντας σανδάλια;» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι οι μοναχοί της ομάδας των έξι, ενώ ο Διδάσκαλος περπατά χωρίς σανδάλια και ενώ οι πρεσβύτεροι μοναχοί περπατούν χωρίς σανδάλια, περπατούν φορώντας σανδάλια;» «Αλήθεια, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος... κ.λπ... «Πώς λοιπόν εκείνοι, μοναχοί, οι ανόητοι άνθρωποι, ενώ ο Διδάσκαλος περπατά χωρίς σανδάλια και ενώ οι πρεσβύτεροι μοναχοί περπατούν χωρίς σανδάλια, θα περπατούν φορώντας σανδάλια. Αφού αυτοί, μοναχοί, οι λαϊκοί που φορούν λευκά ρούχα, για χάρη της τέχνης με την οποία βιοπορίζονται, θα διαμένουν ευσεβείς, με σεβασμό και με ευγενική συμπεριφορά προς τους δασκάλους. Εδώ λοιπόν, μοναχοί, θα ήταν πρόπον για εσάς, που έχετε αναχωρήσει σε μια τόσο καλά διδαγμένη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, να διαμένετε ασεβείς, χωρίς σεβασμό και μη ευγενικοί προς τους δασκάλους, προς αυτούς που είναι σαν δασκάλους, προς τους μέντορες και προς αυτούς που είναι σαν μέντορες. Αυτό, μοναχοί, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, όταν οι δάσκαλοι, αυτοί που είναι σαν δασκάλους, οι μέντορες και αυτοί που είναι σαν μέντορες περπατούν χωρίς σανδάλια, να περπατά κάποιος φορώντας σανδάλια. Όποιος περπατήσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Και, μοναχοί, δεν πρέπει να φοριούνται σανδάλια εντός μοναστηρίου. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

249. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε πάθηση καλαμποκιού στα πόδια. Αυτόν οι μοναχοί, αφού τον κρατούσαν, τον έβγαζαν έξω και για αφόδευση και για ούρηση. Ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος για επίσκεψη καταλυμάτων, είδε εκείνους τους μοναχούς να βγάζουν έξω εκείνον τον μοναχό, αφού τον κρατούσαν, και για αφόδευση και για ούρηση· αφού τους είδε, πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι οι μοναχοί· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνους τους μοναχούς: «Ποια είναι η πάθηση αυτού του μοναχού, μοναχοί;» «Αυτός ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, έχει πάθηση καλαμποκιού στα πόδια· αυτόν εμείς, αφού τον κρατάμε, τον βγάζουμε έξω και για αφόδευση και

για ούρηση». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, σε αυτόν που έχει πονεμένα πόδια ή σκασμένα πόδια ή πάθηση καλαμποκιού στα πόδια, να φοράει σανδάλια».

Εκείνη την περίοδο μοναχοί ανέβαιναν σε κρεβάτια και καρέκλες με άπλυτα πόδια· και ο χιτώνας και το κατάλυμα λερώνονταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να φοράει σανδάλια σκεπτόμενος 'τώρα θα ανέβω σε κρεβάτι ή καρέκλα'».

Εκείνη την περίοδο μοναχοί, πηγαίνοντας τη νύχτα στην αίθουσα τήρησης των κανόνων και στα καθίσματα, πατούσαν στο σκοτάδι και κούτσουρα και αγκάθια· τα πόδια τους πονούσαν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, εντός μοναστηρίου να φοριούνται σανδάλια, δάδα, λυχνάρι, περπατητικό μπαστούνι».

Τέλος της απόρριψης των σανδαλιών εντός μοναστηρίου.

152. Η απόρριψη των ξυλοπάπουτσων και τα λοιπά

250. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι, κοντά στο χάραμα της αυγής, αφού σηκώθηκαν, αφού φόρεσαν ξυλοπάπουτσα, περπατούσαν στο ύπαιθρο, θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές και ήχους κρότων, συζητώντας πολλά είδη άσκοπης συζήτησης, δηλαδή - συζήτηση για βασιλιάδες, για κλέφτες, για υπουργούς, για στρατό, για κινδύνους, για πόλεμο, για φαγητό, για ποτό, για ρούχα, για κρεβάτια, για γιρλάντες, για αρώματα, για συγγενείς, για οχήματα, για χωριά, για κωμοπόλεις, για πόλεις, για χώρες, για γυναίκες, για ήρωες, για κουτσομπολιά του δρόμου, για κουτσομπολιά στο πηγάδι, για νεκρούς, για διάφορα πράγματα, για τον κόσμο, για τη θάλασσα, για το πώς γίνονται και δεν γίνονται τα πράγματα· πατώντας ακόμη και έντομα τα σκοτώνουν, και τους μοναχούς τους αποσπούν από την αυτοσυγκέντρωση. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι μοναχοί της ομάδας των έξι, κοντά στο χάραμα της αυγής, αφού σηκωθούν, αφού φορέσουν ξυλοπάπουτσα, θα περπατούν στο ύπαιθρο, θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές και ήχους κρότων, συζητώντας πολλά είδη άσκοπης συζήτησης, δηλαδή - συζήτηση για βασιλιάδες, για κλέφτες... κ.λπ... για το πώς γίνονται και δεν γίνονται τα πράγματα, πατώντας ακόμη και έντομα θα τα σκοτώνουν, και τους μοναχούς θα τους αποσπούν από την αυτοσυγκέντρωση;» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι οι μοναχοί της ομάδας των έξι, κοντά στο χάραμα της αυγής, αφού σηκωθούν, αφού φορέσουν ξυλοπάπουτσα, περπατούν στο ύπαιθρο, θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές και ήχους κρότων, συζητώντας πολλά είδη άσκοπης συζήτησης, δηλαδή - συζήτηση για βασιλιάδες, για κλέφτες... κ.λπ... για το πώς γίνονται και δεν γίνονται τα πράγματα, πατώντας ακόμη και έντομα τα σκοτώνουν, και τους μοναχούς τους αποσπούν από την αυτοσυγκέντρωση;» «Αλήθεια, Ευλογημένε»... κ.λπ... αφού επέπληξε, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να φοριούνται ξυλοπάπουτσα. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Ρατζάγκαχα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Μπαρνασί. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Μπαρνασί. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι -επειδή τα ξυλοπάπουτσα απαγορεύτηκαν από τον Ευλογημένο - αφού έκοψαν νεαρούς φοίνικες, φορούσαν υποδήματα από φύλλο φοίνικα· εκείνοι οι νεαροί φοίνικες κομμένοι μαραίνονταν. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, αφού κόψουν νεαρούς φοίνικες, θα φορούν υποδήματα από φύλλο φοίνικα· εκείνοι οι νεαροί φοίνικες κομμένοι μαραίνονται· οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, βλάπτουν ψυχή με μία αίσθηση;» Οι μοναχοί άκουσαν εκείνους τους ανθρώπους που παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν. Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι οι μοναχοί της ομάδας των έξι, αφού κόψουν νεαρούς φοίνικες, φορούν υποδήματα από φύλλο φοίνικα· εκείνοι οι νεαροί φοίνικες κομμένοι μαραίνονται;» «Αλήθεια, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος... κ.λπ... Πώς λοιπόν εκείνοι, μοναχοί, οι ανόητοι άνθρωποι, αφού κόψουν νεαρούς φοίνικες, θα φορούν υποδήματα από φύλλο φοίνικα· εκείνοι οι νεαροί φοίνικες κομμένοι μαραίνονταν. Διότι, μοναχοί, οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται ψυχή στο δέντρο. Αυτό, μοναχοί, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να φοριούνται υποδήματα από φύλλο φοίνικα. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι, επειδή «τα υποδήματα από φύλλο φοίνικα έχουν απαγορευθεί από τον Ευλογημένο», αφού έκοψαν νεαρά μπαμπού, φορούσαν υποδήματα από φύλλο μπαμπού. Εκείνα τα νεαρά μπαμπού που κόπηκαν μαραίνονταν. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, αφού κόψουν νεαρά μπαμπού, θα φορούν υποδήματα από φύλλο μπαμπού. Εκείνα τα νεαρά μπαμπού που κόπηκαν μαραίνονταν. Οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, βλάπτουν ψυχή με μία αίσθηση». Οι μοναχοί άκουσαν εκείνους τους ανθρώπους που παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν. Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... Διότι, μοναχοί, οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται ψυχή στο δέντρο... κ.λπ... Δεν πρέπει, μοναχοί, να φοριούνται υποδήματα από φύλλο μπαμπού. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

251. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Μπαρνασί όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Μπαντίγια. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Μπαντίγια. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαντίγια, στο δάσος Τζάτι. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί στη Μπαντίγια διέμεναν αφοσιωμένοι στην επιδίωξη πολλών ειδών διακόσμησης σανδαλιών· έφτιαχναν υποδήματα από χόρτο και έβαζαν άλλους να φτιάχνουν, έφτιαχναν υποδήματα από καλάμι μούντζα και έβαζαν άλλους να φτιάχνουν, έφτιαχναν υποδήματα από καλάμι και έβαζαν άλλους να φτιάχνουν, έφτιαχναν υποδήματα από φύλλα φοίνικα και έβαζαν άλλους να φτιάχνουν, έφτιαχναν υποδήματα από χόρτο καμάλα και έβαζαν άλλους να φτιάχνουν, έφτιαχναν υποδήματα από μαλλί και έβαζαν άλλους να φτιάχνουν, εγκατέλειπαν την απαγγελία, την ανάκριση, την ανώτερη ηθική διαγωγή, την ανώτερη συνείδηση και την ανώτερη σοφία. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι μοναχοί στη Μπαντίγια θα διαμένουν

αφοσιωμένοι στην επιδίωξη πολλών ειδών διακόσμησης σανδαλιών· θα φτιάχνουν υποδήματα από χόρτο και θα βάζουν άλλους να φτιάχνουν, θα φτιάχνουν υποδήματα από καλάμι μούντζα και θα βάζουν άλλους να φτιάχνουν, θα φτιάχνουν υποδήματα από καλάμι και θα βάζουν άλλους να φτιάχνουν, θα φτιάχνουν υποδήματα από φύλλα φοίνικα και θα βάζουν άλλους να φτιάχνουν, θα φτιάχνουν υποδήματα από χόρτο καμάλα και θα βάζουν άλλους να φτιάχνουν, θα φτιάχνουν υποδήματα από μαλλί και θα βάζουν άλλους να φτιάχνουν, θα εγκαταλείψουν την απαγγελία, την ανάκριση, την ανώτερη ηθική διαγωγή, την ανώτερη συνείδηση και την ανώτερη σοφία». Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι οι μοναχοί στη Μπαντίγια διαμένουν αφοσιωμένοι στην επιδίωξη πολλών ειδών διακόσμησης σανδαλιών, φτιάχνουν υποδήματα από χόρτο και βάζουν άλλους να φτιάχνουν... κ.λπ... εγκαταλείπουν την απαγγελία, την ανάκριση, την ανώτερη ηθική διαγωγή, την ανώτερη συνείδηση και την ανώτερη σοφία;» «Αλήθεια, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος... κ.λπ... «Πώς λοιπόν εκείνοι, μοναχοί, οι ανόητοι άνθρωποι, θα διαμένουν αφοσιωμένοι στην επιδίωξη πολλών ειδών διακόσμησης σανδαλιών, θα φτιάχνουν υποδήματα από χόρτο και θα βάζουν άλλους να φτιάχνουν... κ.λπ... θα εγκαταλείψουν την απαγγελία, την ανάκριση, την ανώτερη ηθική διαγωγή, την ανώτερη συνείδηση και την ανώτερη σοφία. Αυτό, μοναχοί, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να φοριούνται υποδήματα από χόρτο, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από καλάμι μούντζα, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από καλάμι, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από φύλλα φοίνικα, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από χόρτο καμάλα, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από μαλλί, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από χρυσό, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από ασήμι, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από πολύτιμους λίθους, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από βηρύλλιο, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από κρύσταλλο, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από μπρούντζο, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από γυαλί, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από κασσίτερο, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από μόλυβδο, δεν πρέπει να φοριούνται υποδήματα από χαλκό. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Και, μοναχοί, δεν πρέπει να φοριούνται κινητά υποδήματα οποιουδήποτε είδους. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, τρία είδη υποδημάτων σταθερά τοποθετημένα, μη κινητά: υποπόδιο αποχωρητηρίου, υποπόδιο ουρητηρίου, υποδήματα πλύσης».

252. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Μπαντίγια όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Σαβάτθι. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Σαβάτθι. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι στον ποταμό Ατσιραβατί έπιαναν τις αγελάδες που διέσχιζαν από τα κέρατα, έπιαναν από τα αυτιά, έπιαναν από τον λαιμό, έπιαναν από την ουρά, ανέβαιναν στην πλάτη τους, με πάθος στο νου άγγιζαν τα γεννητικά τους όργανα, και αφού βύθιζαν μοσχάρια στο νερό τα σκότωναν. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, θα πιάνουν τις αγελάδες που διασχίζουν από τα κέρατα... κ.λπ... όπως οι οικοδεσπότες που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές;» Οι μοναχοί άκουσαν εκείνους τους ανθρώπους που παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν. Τότε εκείνοι οι μοναχοί

ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί... κ.λπ... «Αλήθεια, Ευλογημένε»... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί, δεν πρέπει να πιάνονται οι αγελάδες από τα κέρατα, δεν πρέπει να πιάνονται από τα αυτιά, δεν πρέπει να πιάνονται από τον λαιμό, δεν πρέπει να πιάνονται από την ουρά, δεν πρέπει να ανεβαίνει κανείς στην πλάτη τους. Όποιος ανέβει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Και, μοναχοί, δεν πρέπει να αγγίζονται τα γεννητικά όργανα με πάθος στο νου. Όποιος αγγίζει, σοβαρό παράπτωμα. Δεν πρέπει να σκοτώνεται μοσχάρι. Όποιος σκοτώσει, πρέπει να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με τον κανόνα».

Τέλος της απόρριψης των ξυλοπάπουτσων και τα λοιπά.

153. Η απόρριψη των οχημάτων και τα λοιπά

253. Εκείνη όμως την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι ταξίδευαν με όχημα, είτε με όχημα που το έσερνε θηλυκό ζώο με άνδρα αμαξά, είτε με όχημα που το έσερνε αρσενικό ζώο με γυναίκα αμαξά. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Σαν να είναι σε γιορτή στον Γάγγη». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να ταξιδεύετε με όχημα. Όποιος ταξιδέψει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης». Εκείνη όμως την περίοδο κάποιος μοναχός, πηγαίνοντας από την επαρχία των Κοσάλα στη Σαβάτθι για να δει τον Ευλογημένο, αρρώστησε στη μέση του δρόμου. Τότε εκείνος ο μοναχός, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, κάθισε στη βάση κάποιου δένδρου. Οι άνθρωποι, βλέποντας εκείνον τον μοναχό, είπαν: «Πού, σεβάσμιε κύριε, θα πάει ο κύριος;» «Στη Σαβάτθι θα πάω, φίλε, για να δω τον Ευλογημένο». «Έλα, σεβάσμιε κύριε, θα πάμε». «Δεν μπορώ, φίλε, είμαι άρρωστος». «Έλα, σεβάσμιε κύριε, ανέβα στο όχημα». «Αρκετά, φίλε, το όχημα έχει απαγορευτεί από τον Ευλογημένο»· έχοντας τύψεις δεν ανέβηκε στο όχημα. Τότε εκείνος ο μοναχός, αφού πήγε στη Σαβάτθι, ανακοίνωσε αυτό το θέμα στους μοναχούς. Οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, όχημα για τον άρρωστο». Τότε στους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Με θηλυκό ζώο άραγε ή με αρσενικό ζώο άραγε;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, όχημα με αρσενικό ζώο και χειράμαξα».

Εκείνη όμως την περίοδο σε κάποιον μοναχό από το τράνταγμα του οχήματος έγινε πολύ χειρότερη η αδιαθεσία. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, φορείο και αιώρα».

Τέλος της απόρριψης των οχημάτων και τα λοιπά.

154. Η απόρριψη των υψηλών κρεβατιών και μεγάλων κρεβατιών

254. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι χρησιμοποιούσαν ψηλά και πολυτελή κρεβάτια, δηλαδή - ψηλά καθίσματα, ανάκλιντρα, μακριά χαλιά από μαλλί προβάτου, πολύχρωμα σκεπάσματα, λευκά σκεπάσματα, μάλλινα σκεπάσματα με λουλούδια, στρώματα από βαμβάκι, μάλλινα χαλιά με σχέδια, χαλιά με μαλλί και στις δύο πλευρές, χαλιά με μαλλί στη μία πλευρά, σκεπάσματα κεντημένα με πολύτιμους λίθους, μεταξωτά σκεπάσματα, μεγάλα μάλλινα χαλιά, σκεπάσματα για ελέφαντες, σκεπάσματα για άλογα, σκεπάσματα για άρματα, σκεπάσματα από δέρμα αντιλόπης, εκλεκτά σκεπάσματα από δέρμα ελαφιού, κρεβάτια με θόλο και κόκκινα μαξιλάρια και στις δύο άκρες. Οι άνθρωποι, περιπλανώμενοι για επίσκεψη στο μοναστήρι, βλέποντας παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Όπως οι οικοδεσπότες

που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να χρησιμοποιούνται ψηλά και πολυτελή κρεβάτια, δηλαδή - ψηλά καθίσματα, ανάκλιντρα, μακριά χαλιά από μαλλί προβάτου, πολύχρωμα σκεπάσματα, λευκά σκεπάσματα, μάλλινα σκεπάσματα με λουλούδια, στρώματα από βαμβάκι, μάλλινα χαλιά με σχέδια, χαλιά με μαλλί και στις δύο πλευρές, χαλιά με μαλλί στη μία πλευρά, σκεπάσματα κεντημένα με πολύτιμους λίθους, μεταξωτά σκεπάσματα, μεγάλα μάλλινα χαλιά, σκεπάσματα για ελέφαντες, σκεπάσματα για άλογα, σκεπάσματα για άρματα, σκεπάσματα από δέρμα αντιλόπης, εκλεκτά σκεπάσματα από δέρμα ελαφιού, κρεβάτια με θόλο και κόκκινα μαξιλάρια και στις δύο άκρες. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της απόρριψης των υψηλών κρεβατιών και μεγάλων κρεβατιών.

155. Η απόρριψη όλων των δερμάτων

255. Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι -επειδή τα ψηλά και πολυτελή κρεβάτια είχαν απαγορευτεί από τον Ευλογημένο - χρησιμοποιούσαν μεγάλα δέρματα, δέρμα λιονταριού, δέρμα τίγρης, δέρμα λεοπάρδαλης. Αυτά ήταν κομμένα στο μέγεθος κρεβατιού και κομμένα στο μέγεθος καρέκλας, ήταν στρωμένα και μέσα στο κρεβάτι και έξω από το κρεβάτι, ήταν στρωμένα και μέσα στην καρέκλα και έξω από την καρέκλα. Οι άνθρωποι, περιπλανώμενοι για επίσκεψη στο μοναστήρι, βλέποντας παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Όπως οι οικοδεσπότες που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να χρησιμοποιούνται μεγάλα δέρματα, δέρμα λιονταριού, δέρμα τίγρης, δέρμα λεοπάρδαλης. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι -επειδή τα μεγάλα δέρματα είχαν απαγορευτεί από τον Ευλογημένο - χρησιμοποιούσαν δέρματα αγελάδας. Αυτά ήταν κομμένα στο μέγεθος κρεβατιού και κομμένα στο μέγεθος καρέκλας, ήταν στρωμένα και μέσα στο κρεβάτι και έξω από το κρεβάτι, ήταν στρωμένα και μέσα στην καρέκλα και έξω από την καρέκλα. Και κάποιος κακόβουλος μοναχός ήταν εξαρτώμενος από οικογένειες κάποιου κακόβουλου λαϊκού ακολούθου. Τότε εκείνος ο κακόβουλος μοναχός, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία εκείνου του κακόβουλου λαϊκού ακολούθου· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε εκείνος ο κακόβουλος λαϊκός ακόλουθος πήγε εκεί όπου ήταν εκείνος ο κακόβουλος μοναχός· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό σε εκείνον τον κακόβουλο μοναχό και κάθισε στο πλάι. Εκείνη την περίοδο εκείνος ο κακόβουλος λαϊκός ακόλουθος είχε ένα μοσχαρακι, νεαρό, όμορφο, ευπαρουσίαστο, χαριτωμένο, πολύχρωμο, σαν μικρό λεοπάρδαλης. Τότε εκείνος ο κακόβουλος μοναχός παρατηρούσε προσεκτικά εκείνο το μοσχαρακι. Τότε εκείνος ο κακόβουλος λαϊκός ακόλουθος είπε σε εκείνον τον κακόβουλο μοναχό: «Γιατί, σεβάσμιε κύριε, ο κύριος παρατηρεί προσεκτικά αυτό το μοσχαρακι;» «Έχω ανάγκη, φίλε, από το δέρμα αυτού του μοσχარიού». Τότε εκείνος ο κακόβουλος λαϊκός ακόλουθος, αφού σκότωσε εκείνο το μοσχαρακι και τίναξε το δέρμα, το έδωσε σε εκείνον τον κακόβουλο μοναχό. Τότε εκείνος ο κακόβουλος μοναχός, αφού κάλυψε εκείνο το δέρμα με τον διπλό χιτώνα, έφυγε. Τότε εκείνη η αγελάδα, λαχταρώντας το μοσχάρι της, ακολούθησε εκείνον τον κακόβουλο μοναχό από κοντά. Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Γιατί, φίλε, αυτή η αγελάδα σε ακολουθεί από

κοντά;» «Κι εγώ, φίλε, δεν γνωρίζω γιατί αυτή η αγελάδα με ακολουθεί από κοντά». Εκείνη την περίοδο ο διπλός χιτώνας εκείνου του κακόβουλου μοναχού ήταν αλειμμένος με αίμα. Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Τι έπαθε λοιπόν αυτός ο διπλός χιτώνας σου, φίλε;» Τότε εκείνος ο κακόβουλος μοναχός ανακοίνωσε αυτό το θέμα στους μοναχούς. «Εσύ λοιπόν, φίλε, παρακίνησες σε φόνο έμβιου όντος;» «Ναι, φίλε». Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν ένας μοναχός θα παρακινούσε σε φόνο έμβιου όντος; Δεν έχει κατακρίνει ο Ευλογημένος με πολλούς τρόπους τον φόνο έμβιων όντων, δεν έχει επαινέσει την αποχή από τον φόνο έμβιων όντων;» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο.

Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού συγκέντρωσε την κοινότητα μοναχών, ρώτησε εκείνον τον κακόβουλο μοναχό: «Είναι αλήθεια λοιπόν ότι εσύ, μοναχέ, παρακίνησες στον φόνο έμβιων όντων;» «Αλήθεια, Ευλογημένε»... κ.λπ... «Πώς λοιπόν εσύ, ανόητε άνθρωπε, θα παρακινήσεις στον φόνο έμβιων όντων; Δεν έχω κατακρίνει, ανόητε άνθρωπε, με πολλούς τρόπους τον φόνο έμβιων όντων, δεν έχω επαινέσει την αποχή από τον φόνο έμβιων όντων; Αυτό, ανόητε άνθρωπε, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί, δεν πρέπει να παρακινεί κανείς στον φόνο έμβιων όντων. Όποιος παρακινήσει, πρέπει να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με τον κανόνα. Μοναχοί, δεν πρέπει να φοριέται δέρμα αγελάδας. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Και, μοναχοί, δεν πρέπει να φοριέται κανένα δέρμα. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της απόρριψης όλων των δερμάτων.

156. Η επιτροπή των κατασκευασμένων από λαϊκούς και τα λοιπά

256. Εκείνη την περίοδο τα κρεβάτια και οι καρέκλες των ανθρώπων ήταν καλυμμένα με δέρμα, δεμένα με δέρμα. Οι μοναχοί, έχοντας τύψεις, δεν κάθονταν πάνω τους. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να κάθεστε πάνω σε ό,τι έχει φτιαχτεί από οικοδεσπότες, αλλά όχι να ξαπλώνετε».

Εκείνη την περίοδο τα μοναστήρια πλέκονταν με δερμάτινες λωρίδες. Οι μοναχοί, έχοντας τύψεις, δεν κάθονταν πάνω τους. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να κάθεστε πάνω σε ό,τι είναι μόνο για δέσιμο».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι εισέρχονταν στο χωριό φορώντας σανδάλια. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Όπως οι οικοδεσπότες που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να εισέρχεται κανείς στο χωριό φορώντας σανδάλια. Όποιος εισέλθει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός ήταν άρρωστος, δεν μπορούσε να εισέλθει στο χωριό χωρίς σανδάλια. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, σε άρρωστο μοναχό να εισέρχεται στο χωριό φορώντας σανδάλια».

Τέλος της επιτροπής των κατασκευασμένων από λαϊκούς και τα λοιπά.

157. Η ιστορία του Σόνα Κουτικάννα

257. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα διέμενε στη χώρα των Αβάντι, στην Κουραραγκάρα, στο βουνό Παπατάκα. Εκείνη την περίοδο ο λαϊκός ακόλουθος Σόνα Κουτικάννα ήταν ο συνοδός του σεβάσμιου Μαχακατσάνα. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Σόνα Κουτικάννα πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχακατσάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο λαϊκός ακόλουθος Σόνα Κουτικάννα είπε στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα: «Με όποιον τρόπο, σεβάσμιε κύριε, γνωρίζω τη Διδασκαλία που έχει διδάξει ο κύριος Μαχακατσάνα, δεν είναι εύκολο για κάποιον που ζει εντός οικίας να ακολουθήσει την άγια ζωή απόλυτα ολοκληρωμένη, απόλυτα αγνή, γυαλισμένη σαν κοχύλι. Επιθυμώ, σεβάσμιε κύριε, αφού ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου και ντυθώ με ώχρινα ρούχα, να αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Ας μου δώσει ο κύριος Μαχακατσάνα την αναχώρηση, σεβάσμιε κύριε». «Δύσκολο είναι, Σόνα, να ακολουθήσεις την άγια ζωή με μόνος ύπνο και ένα γεύμα για όλη τη ζωή. Έλα λοιπόν, εσύ, Σόνα, εκεί ακριβώς όντας οικογενειάρχη, ακολούθησε τη διδαχή των Βουδών, την κατάλληλη ώρα μόνος ύπνος, ένα γεύμα, άγια ζωή». Τότε η πρόθεση του λαϊκού ακολούθου Σόνα Κουτικάννα για αναχώρηση καταλάγιασε. Για δεύτερη φορά ο λαϊκός ακόλουθος Σόνα Κουτικάννα... κ.λπ... Για τρίτη φορά ο λαϊκός ακόλουθος Σόνα Κουτικάννα πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχακατσάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο λαϊκός ακόλουθος Σόνα Κουτικάννα είπε στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα: «Με όποιον τρόπο, σεβάσμιε κύριε, γνωρίζω τη Διδασκαλία που έχει διδάξει ο κύριος Μαχακατσάνα, δεν είναι εύκολο για κάποιον που ζει εντός οικίας να ακολουθήσει την άγια ζωή απόλυτα ολοκληρωμένη, απόλυτα αγνή, γυαλισμένη σαν κοχύλι. Επιθυμώ, σεβάσμιε κύριε, αφού ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου και ντυθώ με ώχρινα ρούχα, να αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Ας μου δώσει ο κύριος Μαχακατσάνα την αναχώρηση, σεβάσμιε κύριε». Τότε ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα έδωσε την αναχώρηση στον λαϊκό ακόλουθο Σόνα Κουτικάννα. Εκείνη την περίοδο η νότια περιοχή του Αβάντι είχε λίγους μοναχούς. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα, μετά την παρέλευση τριών ετών, με δυσκολία και κόπο, συγκεντρώνοντας από εδώ κι από εκεί μια κοινότητα μοναχών δέκα ατόμων, έδωσε πλήρη χειροτονία στον σεβάσμιο Σόνα.

Τέλος της ιστορίας του Σόνα Κουτικάννα.

158. Η παρουσίαση των πέντε ευνοιών του Μαχακατσάνα

Τότε στον σεβάσμιο Σόνα, που είχε ολοκληρώσει την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: «Έχω ακούσει γι' αυτόν τον Ευλογημένο ότι είναι τέτοιος και τέτοιος, αλλά δεν τον έχω δει πρόσωπο με πρόσωπο· θα πήγαινα να δω αυτόν τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, αν ο μέντοράς μου μου το επιτρέψει». Τότε ο σεβάσμιος Σόνα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχακατσάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σόνα είπε στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα: «Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: Έχω ακούσει γι' αυτόν τον Ευλογημένο ότι είναι τέτοιος και τέτοιος, αλλά δεν τον έχω δει πρόσωπο με πρόσωπο· θα πήγαινα να δω αυτόν τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, αν ο μέντοράς μου μου το επιτρέψει· θα πήγαινα, σεβάσμιε κύριε, να δω αυτόν τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον

Πλήρως Αυτοφωτισμένο, αν ο μέντοράς μου μου το επιτρέπει». «Καλώς, καλώς, Σόνα. Πήγαινε εσύ, Σόνα, να δεις αυτόν τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Θα δεις εσύ, Σόνα, αυτόν τον Ευλογημένο, εμπνευστικό, που εμπνέει πεποίθηση, με ειρηνικές ικανότητες, με ειρηνικό νου, που έχει επιτύχει την ύψιστη δάμαση και ηρεμία, μη προσεγγισμένο από ανθρώπους, δαμασμένο, φυλαγμένο, με συγκρατημένες ικανότητες, έναν ελέφαντα. Τότε λοιπόν εσύ, Σόνα, εκ μέρους μου απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του Ευλογημένου: 'Ο μέντοράς μου, σεβάσμιε κύριε, ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου'». Και πες έτσι: «Η νότια περιοχή του Αβάντι, σεβάσμιε κύριε, έχει λίγους μοναχούς· μετά την παρέλευση τριών ετών, με δυσκολία και κόπο, συγκεντρώνοντας από εδώ κι από εκεί μια κοινότητα μοναχών δέκα ατόμων, έλαβα πλήρη χειροτονία· ίσως ο Ευλογημένος να επιτρέψει στη νότια περιοχή του Αβάντι πλήρη χειροτονία με μικρότερη ομάδα. Στη νότια περιοχή του Αβάντι, σεβάσμιε κύριε, το έδαφος είναι με μαύρο χώμα από πάνω, σκληρό, σκαμμένο από τις οπλές των αγελάδων· ίσως ο Ευλογημένος να επιτρέψει στη νότια περιοχή του Αβάντι σανδάλια με πολλαπλές σόλες. Στη νότια περιοχή του Αβάντι, σεβάσμιε κύριε, οι άνθρωποι δίνουν μεγάλη σημασία στο μπάνιο και θεωρούν το νερό καθαριστικό· ίσως ο Ευλογημένος να επιτρέψει στη νότια περιοχή του Αβάντι τακτικό μπάνιο. Στη νότια περιοχή του Αβάντι, σεβάσμιε κύριε, χρησιμοποιούνται δερμάτινα στρώματα, δέρμα προβάτου, δέρμα κατσίκας, δέρμα ελαφιού. Όπως, σεβάσμιε κύριε, στις κεντρικές περιοχές χρησιμοποιούνται χόρτο εράγκου, χόρτο μοράγκου, χόρτο ματζάρου και χόρτο τζάντου, ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, στη νότια περιοχή του Αβάντι χρησιμοποιούνται δερμάτινα στρώματα, δέρμα προβάτου, δέρμα κατσίκας, δέρμα ελαφιού· ίσως ο Ευλογημένος να επιτρέψει στη νότια περιοχή του Αβάντι δερμάτινα στρώματα, δέρμα προβάτου, δέρμα κατσίκας, δέρμα ελαφιού. Τώρα, σεβάσμιε κύριε, οι άνθρωποι δίνουν χιτώνες σε μοναχούς που έχουν βγει εκτός του συνόρου: 'Δίνουμε αυτόν τον χιτώνα στον τάδε'». Αυτοί, αφού έρθουν, αναφέρουν: 'Σου δόθηκε χιτώνας, φίλε, από τους τάδε ανθρώπους'· αυτοί, έχοντας τύψεις, δεν συναινούν: 'Μην γίνει για μας κάτι που πρέπει να παραχωρηθεί'· ίσως ο Ευλογημένος να εξηγήσει μια μέθοδο σχετικά με τον χιτώνα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», ο σεβάσμιος Σόνα, αφού απάντησε στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του, τακτοποίησε το κατάλυμά του, πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του και αναχώρησε προς τη Σαβάτθι. Σταδιακά πλησίασε τη Σαβάτθι, το άλσος του Τζέτα, το μοναστήρι του Ανάθαπίντικα, εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Ετοίμασε, Άναντα, κατάλυμα για αυτόν τον επισκέπτη μοναχό». Τότε ο σεβάσμιος Άναντα: «Για όποιον ο Ευλογημένος με διατάσσει, 'Ετοίμασε, Άναντα, κατάλυμα για αυτόν τον επισκέπτη μοναχό', ο Ευλογημένος επιθυμεί να διαμείνει με εκείνον τον μοναχό στο ίδιο κατάλυμα, ο Ευλογημένος επιθυμεί να διαμείνει με τον σεβάσμιο Σόνα στο ίδιο κατάλυμα» - στο κατάλυμα όπου διέμενε ο Ευλογημένος, σε εκείνο το κατάλυμα ετοίμασε κατάλυμα για τον σεβάσμιο Σόνα.

258. Τότε ο Ευλογημένος, αφού πέρασε μεγάλο μέρος της νύχτας στο ύπαιθρο, μπήκε στο μοναστήρι. Και ο σεβάσμιος Σόνα, αφού πέρασε μεγάλο μέρος της νύχτας στο ύπαιθρο, μπήκε στο μοναστήρι. Τότε ο Ευλογημένος, αφού σηκώθηκε κοντά στο χάραμα της αυγής, παρακάλεσε τον σεβάσμιο Σόνα: «Ας σου έρθει, μοναχέ, η Διδασκαλία να την απαγγείλεις». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο

σεβάσμιος Σόνα στον Ευλογημένο, απήγγειλε μελωδικά όλα τα κεφάλαια του Αττχακαβάγκα. Τότε ο Ευλογημένος, στο τέλος της μελωδικής απαγγελίας του σεβάσμιου Σόνα, εξέφρασε την έγκρισή του: «Καλώς, καλώς, μοναχέ. Τα κεφάλαια του Αττχακαβάγκα έχουν ληφθεί ορθά από σένα, μοναχέ, έχουν μελετηθεί καλά, έχουν κατανοηθεί καλά. Είσαι προικισμένος με καλή ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα. Πόσων ετών μοναχός είσαι εσύ, μοναχέ;» «Ενός έτους είμαι, Ευλογημένε». «Γιατί όμως εσύ, μοναχέ, καθυστέρησες τόσο πολύ;» «Από καιρό έχω δει, σεβάσμιε κύριε, τον κίνδυνο στις ηδονές· αλλά η οικιακή ζωή είναι εγκλεισμός με πολλές υποχρεώσεις, πολλά πρέπει να γίνουν». Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Έχοντας δει τον κίνδυνο στον κόσμο, γνωρίζοντας τη Διδασκαλία χωρίς προσκόλληση·
ο ευγενής δεν χαίρεται στο κακό, στο κακό δεν χαίρεται ο καθαρός».

Τότε ο σεβάσμιος Σόνα - ο Ευλογημένος ανταλλάσσει χαιρετισμούς μαζί μου, αυτός είναι ο κατάλληλος χρόνος για αυτό που ο μέντοράς μου μου υπέδειξε - σηκώθηκε από τη θέση του, τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, έπεσε με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου και είπε στον Ευλογημένο: «Ο μέντοράς μου, σεβάσμιε κύριε, ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου, και λέει επίσης: η νότια περιοχή του Αβάντι, σεβάσμιε κύριε, έχει λίγους μοναχούς. Μετά την παρέλευση τριών ετών, με δυσκολία και κόπο, συγκεντρώνοντας από εδώ κι από εκεί μια κοινότητα μοναχών δέκα ατόμων, έλαβα πλήρη χειροτονία· ίσως ο Ευλογημένος να επιτρέψει στη νότια περιοχή του Αβάντι πλήρη χειροτονία με μικρότερη ομάδα. Στη νότια περιοχή του Αβάντι, σεβάσμιε κύριε, το έδαφος είναι με μαύρο χώμα από πάνω, σκληρό, σκαμμένο από τις οπλές των αγελάδων· ίσως ο Ευλογημένος να επιτρέψει στη νότια περιοχή του Αβάντι σανδάλια με πολλαπλές σόλες. Στη νότια περιοχή του Αβάντι, σεβάσμιε κύριε, οι άνθρωποι δίνουν μεγάλη σημασία στο μπάνιο και θεωρούν το νερό καθαριστικό· ίσως ο Ευλογημένος να επιτρέψει στη νότια περιοχή του Αβάντι τακτικό μπάνιο. Στη νότια περιοχή του Αβάντι, σεβάσμιε κύριε, χρησιμοποιούνται δερμάτινα στρώματα, δέρμα προβάτου, δέρμα κατσίκας, δέρμα ελαφιού. Όπως, σεβάσμιε κύριε, στις κεντρικές περιοχές χρησιμοποιούνται χόρτο εράγκου, χόρτο μοράγκου, χόρτο ματζάρου και χόρτο τζάντου, ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, στη νότια περιοχή του Αβάντι χρησιμοποιούνται δερμάτινα στρώματα, δέρμα προβάτου, δέρμα κατσίκας, δέρμα ελαφιού· ίσως ο Ευλογημένος να επιτρέψει στη νότια περιοχή του Αβάντι δερμάτινα στρώματα, δέρμα προβάτου, δέρμα κατσίκας, δέρμα ελαφιού. Τώρα, σεβάσμιε κύριε, οι άνθρωποι δίνουν χιτώνες σε μοναχούς που έχουν βγει εκτός του συνόρου: 'Δίνουμε αυτόν τον χιτώνα στον τάδε'. Αυτοί, αφού έρθουν, αναφέρουν: 'Σου δόθηκε χιτώνας, φίλε, από τους τάδε ανθρώπους'. Αυτοί, έχοντας τύψεις, δεν συναινούν: 'Μην γίνει για μας κάτι που πρέπει να παραχωρηθεί'· ίσως ο Ευλογημένος να εξηγήσει μια μέθοδο σχετικά με τον χιτώνα».

259. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Η νότια περιοχή του Αβάντι, μοναχοί, έχει λίγους μοναχούς. Επιτρέπω, μοναχοί, σε όλες τις συνοριακές περιοχές πλήρη χειροτονία με ομάδα που έχει έναν ειδικό μοναστικής διαγωγής ως πέμπτο μέλος. Αυτές είναι οι συνοριακές περιοχές: στην ανατολική

κατεύθυνση υπάρχει μια κωμόπολη ονόματι Γκατζάνγκαλα, πέρα από αυτήν είναι η Μαχασάλα, πέρα από εκεί είναι οι συνοριακές περιοχές, πριν από εκεί είναι το κέντρο· στην ανατολικονότια κατεύθυνση υπάρχει ένας ποταμός ονόματι Σαλλαβατί, πέρα από εκεί είναι οι συνοριακές περιοχές, πριν από εκεί είναι το κέντρο· στη νότια κατεύθυνση υπάρχει μια κωμόπολη ονόματι Σετακαννίκα, πέρα από εκεί είναι οι συνοριακές περιοχές, πριν από εκεί είναι το κέντρο· στη δυτική κατεύθυνση υπάρχει ένα βραχμανικό χωριό ονόματι Θούνα, πέρα από εκεί είναι οι συνοριακές περιοχές, πριν από εκεί είναι το κέντρο· στη βόρεια κατεύθυνση υπάρχει ένα βουνό ονόματι Ουσιραντάτζα, πέρα από εκεί είναι οι συνοριακές περιοχές, πριν από εκεί είναι το κέντρο. Επιτρέπω, μοναχοί, σε τέτοιου είδους συνοριακές περιοχές πλήρη χειροτονία με ομάδα που έχει έναν ειδικό μοναστικής διαγωγής ως πέμπτο μέλος. Στη νότια περιοχή του Αβάντι, μοναχοί, το έδαφος είναι με μαύρο χώμα από πάνω, σκληρό, σκαμμένο από τις οπλές των αγελάδων. Επιτρέπω, μοναχοί, σε όλες τις συνοριακές περιοχές σανδάλια με πολλαπλές σόλες. Στη νότια περιοχή του Αβάντι, μοναχοί, οι άνθρωποι δίνουν μεγάλη σημασία στο μπάνιο και θεωρούν το νερό καθαρικό. Επιτρέπω, μοναχοί, σε όλες τις συνοριακές περιοχές τακτικό μπάνιο. Στη νότια περιοχή του Αβάντι, μοναχοί, χρησιμοποιούνται δερμάτινα στρώματα, δέρμα προβάτου, δέρμα κατσίκας, δέρμα ελαφιού. Όπως, μοναχοί, στις κεντρικές περιοχές χρησιμοποιούνται χόρτο εράγκου, χόρτο μοράγκου, χόρτο ματζάρου και χόρτο τζάντου, ακριβώς έτσι, μοναχοί, στη νότια περιοχή του Αβάντι χρησιμοποιούνται δερμάτινα στρώματα, δέρμα προβάτου, δέρμα κατσίκας, δέρμα ελαφιού. Επιτρέπω, μοναχοί, σε όλες τις συνοριακές περιοχές δερμάτινα στρώματα, δέρμα προβάτου, δέρμα κατσίκας, δέρμα ελαφιού. Εδώ επίσης, μοναχοί, οι άνθρωποι δίνουν χιτώνες σε μοναχούς που έχουν βγει εκτός του συνόρου: 'Δίνουμε αυτόν τον χιτώνα στον τάδε'. Επιτρέπω, μοναχοί, να το αποδεχτούν· δεν μετράται μέχρι να φτάσει στα χέρια τους».

Τέλος της παρουσίασης των πέντε ευνοιών του Μαχακασάνα.

Το κεφάλαιο για τα δέρματα, πέμπτο.

159. Η σύνοψή του

Ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σόνα, κύριος ογδόντα χιλιάδων·
Ο Σαγκάτα στο Γκιτζτζακούτα, πολλά έδειξε υπερφυσικά.

Με την αναχώρηση ξεκίνησαν, έσπασαν τη βίνα μονής σόλας·
Μπλε, κίτρινα, κόκκινα, ερυθρωπά και επίσης μαύρα.

Μεγάλου χρώματος και μεγάλου ονόματος, και τα κορδόνια απέρριψε·
Δερμάτινα και διπλωμένα, από βαμβάκι, πέρδικα και κριάρι.

Σκορπιού και παγωνιού ποικίλα, και λιονταριού και τίγρης και λεοπάρδαλης·
Αντιλόπης και γάτας, και περιτριγυρισμένα με μαύρο δέρμα αλεπούς.

Σανδάλια σχισμένα, καρφιά, πλυμένα κολοβωμένα τρίζοντα·
Από φοίνικα και μπαμπού και γρασίδι, από σχοινί και καλάμι και φοίνικα
χιντάλα.

Από λωτό και μάλλινη κουβέρτα και χρυσό, από ασήμι και πολύτιμους λίθους

και βηρύλλιο·
από κρύσταλλο και μπρούντζο και γυαλί, από κασσίτερο και μόλυβδο και
χαλκό.

Αγελάδα και όχημα και ασθενής, και φορείο που σηκώνεται από άνδρες·
κρεβάτια και μεγάλα δέρματα, και κακός με δέρματα αγελάδας.

Με δερμάτινες λωρίδες των λαϊκών, εισέρχονται στο αναρρωτήριο·
ο Μαχακατσάγιανα και ο Σόνα, με μελωδία το Αττχακαβάγκικα.

Πλήρη χειροτονία με πέντε, πολύστρωφα σανδάλια και τακτικό λουτρό·
επέτρεψε δερμάτινα στρώματα, όχι ακόμα να υπολογίζεται·
μου έδωσε πέντε ευλογίες, ο ηγέτης του πρεσβύτερου μοναχού Σόνα.

Σε αυτό το κεφάλαιο οι υποθέσεις εξήντα τρεις.

Τέλος του κεφαλαίου για τα δέρματα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Tīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 2. Ο Κανόνας της διαγωγής. 3. Το μεγάλο κεφάλαιο. 5. Η ενότητα για το δέρμα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org